

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ
ТЕРИТОРІАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ
ДЕРЖАВНОГО БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ,
РОЗТАШОВАНЕ У МІСТІ КРАМАТОРСЬКУ

вул. Героїв України, 21, м. Краматорськ, Донецька обл., 84301

тел. 0800 350 351, +38 (044) 339 57 25, E-mail: info@kram.dbr.gov.ua, ідентифікаційний код 42331094

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

м. Дніпро

17.10.2022

Слідчий першого слідчого відділу (з дислокацією у м. Краматорську) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Краматорську Аурсаліді Максим Вадимович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 42021050000000167 від 11.08.2021 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 110, ч. 1 ст. 258-3 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст.ст. 40, 42, 276-278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Заріцьку Оксану Олексіївну, яка народилася 20 червня 1982 року у м. Донецьку Донецької області, громадянку України, з вищою освітою, раніше не судиму, до 23 лютого 2017 суддя Ясинуватського міськрайонного суду Донецької області, зареєстровану за адресою: Донецька область, м. Ясинувата, вул. Фестивальна, буд. 9,

про те, що вона підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених: ч. 2 ст. 110 КК України – дій, вчинених з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, особою, яка є представником влади; ч. 1 ст. 258-3 КК України – участі у терористичній організації, тобто у вчиненні кримінальних правопорушень, за наступних обставин:

1. Дії, вчинені з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, особою, яка є представником влади.

В кінці 2013 - на початку 2014 у групи осіб виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України,

шляхом проведення незаконного референдуму щодо зміни території України та утворення на території Донецької області України псевдодержавного утворення - так званої «Донецької народної республіки» (далі по тексту – «ДНР»), створення на зазначеній території незаконних органів влади.

У березні - квітні 2014 в м. Донецьку та інших населених пунктах Донецької області розпочалася збройна агресія Російської Федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств Російської Федерації, організації та підтримки діяльності, направленої на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Так, 07.04.2014 у м. Донецьку Донецької області за підтримки керівництва Російської Федерації групою проросійсько-налаштованих мешканців Донецької області видано «Акт о провозглашении государственной самостоятельности Донецкой народной республики», яким публічно закликано місцеве населення до проведення 11.05.2014 так названого «загального обласного референдуму» на території Донецької області з питання визнання державної самостійності «ДНР» та чинення збройного опору державній владі України, військовим підрозділам Міністерства оборони України та Міністерства внутрішніх справ України. При цьому протягом квітня-травня 2014 в окремих містах Донецької області організовано та проведено низку мітингів з метою привернення уваги та схвалення громадян України з числа місцевих мешканців до визнання державної самостійності «ДНР».

За таких обставин, 11.05.2014 в окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України проведено так названий «загальний обласний референдум», за результатами якого 12.05.2014 проголошено про суверенітет «ДНР» на частині території Донецької області.

Надалі представниками «ДНР», які контролюються окупаційною адміністрацією Російської Федерації, з числа своїх громадян та місцевого населення області сформовано політично-управлінські (т.зв. «органи державної влади ДНР») та силові органи.

Так, на учасників органів політично-управлінського блоку покладено обов'язки підтримки збройної агресії Російської Федерації та вчинення дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України.

При цьому, кожний учасник органів політичного та силового блоків «ДНР» (у т.ч. які долучалися в подальшому до їх складу) усвідомлював, що головним їх завданням є підтримка збройної агресії Російської Федерації та зміна меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України.

В результаті вищезазначених подій значна кількість території та населених пунктів Донецької області протягом квітня-вересня 2014 опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, окупаційних адміністрацій Російської Федерації на території Донецької області, які Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету

України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, Постановою Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» № 254-VIII від 17.03.2015 та Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014 визнано тимчасово окупованими територіями.

Чисельні злочини, вчинені представниками самопроголошеної «ДНР» або за їх участі відображено у зверненнях Верховної Ради України до міжнародних організацій та іноземних держав. Зокрема, у Зверненні ВРУ до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу про визнання Російської Федерації державою-агресором, затвердженому Постановою Верховної Ради України від 27.01.2015 за № 129-VIII, та Зверненні до Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, національних парламентів держав-членів ЄС, США, Канади, Японії та Австралії щодо масового розстрілу людей під Волновахою в Україні, затвердженому Постановою ВРУ від 14.01.2015 за № 106-VIII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Щодо протидії поширенню підтриманого Російською Федерацією міжнародного тероризму» від 22.07.2014 за № 1597-VII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії Російської Федерації та подолання її наслідків» від 21.04.2015 за № 337-VIII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про трагічну загибель людей внаслідок терористичного акту над територією України» від 22.07.2014 за № 1596-VII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організації «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян» від 04.02.2015 за № 145-VIII.

Відповідно до Указу Президента України від 11.03.2011 № 282/2011 Заріцьку Оксану Олексіївну призначено на посаду судді Ясинуватського міськрайонного суду Донецької області строком на п'ять років.

03.12.2014 до Вищої ради юстиції надійшла заява судді Заріцької О.О. від 01.10.2014 про звільнення з посади судді за власним бажанням.

Згідно рішення Вищої ради правосуддя від 23.02.2017 № 327/0/15-17 Заріцьку Оксану Олексіївну звільнено з посади судді Ясинуватського міськрайонного суду Донецької області на підставі п. 3 ч. 6 ст. 126 Конституції України.

У жовтні 2014 року (після 22.10.2014, але більш точну дату та час в ході досудового розслідування не встановлено) Заріцька О.О., перебуваючи в м. Ясинувата Донецької області, усвідомлюючи, що діяльність «ДНР» та її підрозділів є незаконною, спрямована на зміну меж території України, призводить до загибелі людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, діючи умисно, з ідеологічних та корисливих мотивів,

добровільно залишилася на тимчасово окупованій території Донецької області, з метою безпосередньої участі в злочинній діяльності «ДНР» щодо зміни меж території та державного кордону України, на порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом участі в формуванні та функціонуванні органів судової системи «ДНР».

З метою сприяння насильницькій зміні меж території та державного кордону України, на виконання завдань силового блоку «ДНР», групою осіб в складі т.зв. «Совета министров Донецкой народной республики» постановою від 22.10.2014 № 40-1 «О создании судебной системы» визначено, що «...судебная система Донецкой Народной Республики состоит из Верховного Суда, городских и районных судов общей юрисдикции, военных судов, арбитражного суда», які підпорядковувалися керівникам «ДНР».

Зокрема, наказом голови «ДНР» Захарченка О.В. від 17.03.2016 № 71 Заріцьку Оксану Олексіївну призначено суддею т.зв. «Верховного Суду ДНР» строком на три роки. Перебуваючи на вищевказаній посаді, Заріцька О.О., діючи умисно, з корисливих та ідеологічних мотивів, будучи представником влади – суддею Ясинуватського міськрайонного суду Донецької області, задля зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, активно приймала участь у формуванні, функціонуванні, прийнятті судових рішень не передбаченого законом формування - «Верховного Суду» терористичної організації «ДНР».

В подальшому постановою т.зв. «Народного Совета ДНР» від 05.04.2019 № II-111П-НС Заріцьку Оксану Олексіївну повторно призначено суддею не передбаченого законом формування - «Верховного Суду» терористичної організації «ДНР».

Будучи «суддею Верховного Суду ДНР», Заріцька О.О., перебуваючи на території м. Донецька Донецької області, в період з 17.03.2016 по теперішній час, діючи відповідно до прийнятого керівництвом окупаційної адміністрації «ДНР» нікчемного процесуального акта – т.зв. «Цивільно-процесуального кодексу ДНР», приймала рішення:

- 31.05.2017 у складі колегії суддів т.зв. «Верховного Суду ДНР» щодо заборони україномовних видань, книг та брошур на території «ДНР» (серед яких є: книга «Рудинський С.Л. Чому ми хочемо самостійної України? – Львів: Світ, 1994. – 416с.»), а також визнання їх екстремістськими;

- 31.05.2017 щодо визнання екстремістськими та заборону діяльності на території «ДНР» українських громадських організацій («Безпека та взаємодія в Україні», проекта «Стоптеррор»);

- 19.07.2017 щодо визнання екстремістськими та заборону україномовних видань, книг та брошур на території «ДНР» («Точка зрення Библии Потерпело ли христианство крах?»).

Виконуючи функції «судді Верховного Суду ДНР», Заріцька О.О., діючи всупереч Конституції України та інших нормативно-правових актів України, в період з 17.03.2016 по теперішній час вчиняє дії на підтримку режиму окупації частини території Донецької області, приймає т.зв. «акти застосування норм права», що розповсюджується на окуповану територію області, надаючи при

цьому хибне уявлення мешканцям цієї території про наявність визнаних меж території «Донецької народної республіки».

Таким чином, Заріцька Оксана Олексіївна, 20.06.1982 року народження, обгрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 110 КК України, тобто в умисних діях, вчинених з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, особою, яка є представником влади.

2. Участь у терористичній організації.

При вищевказаних обставинах, в жовтні 2014 року (після 22.10.2014, але більш точну дату та час в ході досудового розслідування не встановлено) Заріцька О.О., перебуваючи в м. Ясинувата Донецької області, будучи суддею Ясинуватського міськрайонного суду Донецької області, усвідомлюючи, що діяльність терористичної організації «ДНР» та її підрозділів є незаконною, спрямована на зміну меж території України, призводить до загибелі людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, діючи умисно, з ідеологічних та корисливих мотивів, добровільно залишилася на тимчасово окупованій території Донецької області, з метою безпосередньої участі в злочинній діяльності терористичної організації «ДНР» щодо зміни меж території та державного кордону України, на порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом участі в формуванні та функціонуванні органів судової системи терористичної організації «ДНР».

З метою сприяння насильницькій зміні меж території та державного кордону України, на виконання завдань політично-управлінського блоку «ДНР», групою осіб в складі т.зв. «Совета министров Донецкой народной республики» постановою від 22.10.2014 № 40-1 «О создании судебной системы» визначено, що «...судебная система Донецкой Народной Республики состоит из Верховного Суда, городских и районных судов общей юрисдикции, военных судов, арбитражного суда», які підпорядковувалися керівникам терористичної організації «ДНР».

Зокрема, наказом голови «ДНР» Захарченка О.В. від 17.03.2016 № 71 Заріцьку Оксану Олексіївну призначено суддею не передбаченого законом формування – «Верховного Суду» терористичної організації «ДНР» строком на три роки. Перебуваючи на вищевказаній посаді, Заріцька О.О., діючи умисно, з корисливих та ідеологічних мотивів, будучи представником влади – суддею Ясинуватського міськрайонного суду Донецької області, задля зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, активно приймала участь у формуванні, функціонуванні, прийнятті судових рішень не передбаченого законом формування - «Верховного Суду» терористичної організації «ДНР».

В подальшому постановою т.зв. «Народного Совета ДНР» від 05.04.2019 № П-111П-НС Заріцьку Оксану Олексіївну повторно призначено суддею не передбаченого законом формування - «Верховного Суду» терористичної організації «ДНР».

Таким чином, Заріцька Оксана Олексіївна, 20.06.1982 року народження, обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України, а саме участі у терористичній організації.

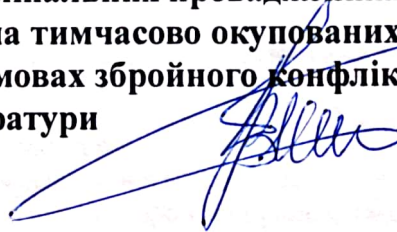
Слідчий першого слідчого відділу
(з дислокацією у м. Краматорську)
Територіального управління
Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Краматорську

Максим АУРСАЛІДІ

ПОГОДЖЕНО

Прокурор відділу процесуального керівництва
у кримінальних провадженнях щодо злочинів,
вчинених на тимчасово окупованих територіях
у Донецькій області та в умовах збройного конфлікту,
управління нагляду у кримінальних провадженнях
щодо злочинів, вчинених на тимчасово окупованих територіях
у Донецькій області та в умовах збройного конфлікту,
Донецької обласної прокуратури

Денис ІГНАТОЛЯ

Права підозрюваного:

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим досліддам.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочині чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду,

в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення у порядку, передбаченому ст.ст. 468-476 КПК України. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, письмове повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права і обов'язки вручені, права підозрюваного мені оголошені та роз'яснені.

Підозрювана _____
«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2022 року

Захисник:

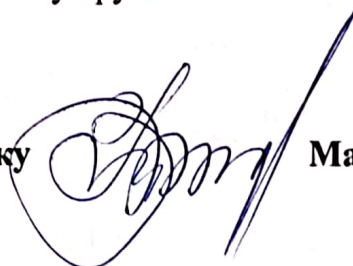
Права підозрюваного роз'яснив, пам'ятку вручив:

Слідчий першого слідчого відділу

Територіального управління

Державного бюро розслідувань,

розташованого у місті Краматорську

Максим АУРСАЛІДІ